

Zn. SPR-0496/10-10

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 15. března 2010 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: ..., se sídlem ..., jako správce osobních údajů pacientů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., zaslal v prosinci 2009 fakturu č. ... ze dne ... za provedené vyšetřovací výkony pacienta ..., MUDr. ..., ortopedická ordinace, s místem podnikání ..., přičemž ve faktuře uvedl také kód diagnózy M 250, a to bez souhlasu pacienta,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy bez předchozího souhlasu zpracovával osobní údaje v rozporu s účelem, k němuž byly shromážděny,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., neboť shromažďoval nebo zpracovával osobní údaje v rozsahu nebo způsobem, který neodpovídá stanovenému účelu, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 1.000 Kč
(slovy jeden tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč**, obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 3754-5825001/0710, variabilní symbol IČ účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti se zpracováním osobních údajů pacientů ve fakturách č. ... a č. ..., bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu

osobních údajů, které bylo účastníku řízení, ..., doručeno dne 2. února 2010. Podkladem pro zahájení správního řízení byl podnět zaslaný Úřadu pro ochranu osobních údajů, který je součástí spisového materiálu tohoto řízení.

Účastník řízení se k předmětu správního řízení vyjádřil dopisem ze dne 10. února 2010, ve kterém uvedl, že podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, má pojištěnec právo na zdravotní péči bez přímé úhrady, pokud k jejímu poskytování zvolí lékaře či zdravotnické zařízení, kteří jsou ve smluvním vztahu k příslušné zdravotní pojišťovně. Zvolí-li pojištěnec nesmluvní zdravotnické zařízení a nejedná se o péči nutnou a bezodkladnou, je péči nehrzenou ze zdravotního pojištění. Pokud pro tzv. indukovanou péči je dále zvoleno smluvní zdravotnické zařízení, musí se zdravotnické zařízení, které není ve smluvním vztahu s určitou zdravotní pojišťovnou, dohodnout s tímto zdravotnickým zařízením, které smlouvy uzavřeny má, jakým způsobem se bude hradit poskytnutá péče. MUDr. ... smlouvy se zdravotními pojišťovnami uzavřeny nemá, což účastník řízení zjistil, když mu byly zdravotními pojišťovnami vráceny doklady za vyšetřovací výkony, které byly provedeny na žádost MUDr. ... jeho pacientům. Proto vystavil účastník řízení faktury č. ... a ..., když bez rozsahu a předmětu plnění by jako daňové doklady nesplňovaly náležitosti dané § 28 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Při identifikaci pacientů byly použity ty samé osobní údaje, které MUDr. ... uvedl na žádanky na vyšetření, což jednou z nich účastník řízení doložil. Jedná se tedy podle jeho názoru o zpracovávání osobních údajů při návazném poskytování zdravotní péče ve dvou zdravotnických zařízeních. Na základě výše uvedeného navrhnul zastavení řízení.

V seznámení s podklady rozhodnutí ze dne 18. února 2010 byl účastník řízení vyrozuměn o tom, že řízení zahájené pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., je nadále vedeno pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., tím, že ve shora uvedených fakturách uvedl v jednom případě kód diagnózy pacienta, čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb.

Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení jako správce osobních údajů pacientů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., zaslal v prosinci 2009 fakturu č. ... ze dne ... za provedené vyšetřovací výkony pacienta ..., MUDr. ..., ortopedická ordinace, s místem podnikání ..., přičemž ve faktuře uvedl také kód diagnózy M 250, a to bez souhlasu pacienta.

Zdravotnická zařízení jsou povinna dle § 67b zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, vést zdravotnickou dokumentaci, která obsahuje osobní údaje pacienta v rozsahu nezbytném pro identifikaci pacienta a zjištění anamnézy a informace o onemocnění pacienta, o průběhu a výsledku vyšetření, léčení a o dalších významných okolnostech souvisejících se zdravotním stavem pacienta a s postupem při poskytování zdravotní péče. Práva a povinnosti při zpracování osobních údajů

souvisejících se zajišťováním zdravotní péče se řídí dle § 67b odst. 9 zákona č. 20/1966 Sb. zvláštním zákonem, kterým je zákon č. 101/2000 Sb.

Účastník řízení je správcem osobních údajů svých pacientů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. a proto je povinen dle § 5 odst. 1 f) zákona č. 101/2000 Sb. zpracovávat osobní údaje pacientů pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny. Kód diagnózy pacienta je zpracováván za účelem informace o onemocnění pacienta a provedení vyšetřovacích výkonů, nikoli pro to, aby byl uváděn na zaslané faktuře, kde byl pro účely vyúčtování provedených vyšetřovacích výkonů také zcela nadbytečný.

Účastník řízení je povinen přihlédnout k charakteru osobních údajů a zvolit odpovídající relevantní opatření pro zajištění bezpečnosti při jejich předávání, čemuž výše popsany způsob uvedení kódu diagnózy pacienta ve faktuře neodpovídá, když jeho uvedení nebylo nutné pro určení pacienta, ani pro určení rozsahu a předmětu plnění a faktura, která není zdravotnickou dokumentací (ta, nikoliv faktura, obsahuje všechny informace potřebné pro zajištění návaznosti poskytování zdravotní péče) a která se zakládá do účetnictví, splňuje i bez kódu diagnózy pacienta náležitosti daňového dokladu.

Správní orgán tedy na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení zvoleným způsobem zpracování osobního údaje kódu diagnózy pacienta, ohrozil bezpečnost zpracovaných osobních údajů, protože faktura se stává součástí účetnictví s přístupem třetích osob, a to tím, že informaci o kódu diagnózy pacienta použil k jinému účelu, než ke kterému byla shromážděna.

Při stanovení výše sankce byla jako okolnost zvyšující závažnost jednání účastníka řízení hodnocena skutečnost, že v důsledku jednání účastníka řízení došlo také k ohrožení citlivého údaje vypovídajícího o zdravotním stavu, tedy citlivého údaje ve smyslu § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. Naopak jako k okolnosti snižující závažnost protiprávního jednání a okolnosti snižující výši uložené pokuty bylo přihlédnuto k tomu, že se jednalo o náhodné pochybení, neboť na další faktuře již kód diagnózy pacienta uveden nebyl, dále že došlo k porušení povinnosti pouze u jednoho subjektu údajů, a dále k tomu, že v daném případě nebylo prokázáno jiné neoprávněné zpracování osobních údajů dotčeného subjektu údajů.

Po souhrnném zhodnocení výše uvedeného došel správní orgán při stanovení výše sankce k závěru, že následek protiprávního stavu, tedy porušení právem chráněného zájmu, jímž je v předmětné věci ochrana osobních údajů, nebyl závažný, a proto byla stanovena sankce při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu

hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 15. března 2010

Daniel Pospíšil
ředitel odboru správních činností